

важливу роль, так як сучасне управління здебільшого базується на креативних підходах [4].

Креативний менеджмент є синтезом наукових знань про створення та широке застосування у сфері управління інноваційного менеджменту та оригінальних ідей, критичного мислення, елементів та моделей, нового komponування вже існуючих технологій та генерації знань. Спрямованість на розвиток та реалізацію творчого потенціалу сприяють росту ефективності діяльності організації в цілому, а використання інструментів креативного менеджменту дозволяє оперативно й творчо вирішувати складні завдання у дієвій політиці організації. Основою інноваційного управління є інноваційне мислення, інноваційне навчання та інноваційна культура [4].

Ефективне управління інноваційною діяльністю є важливим процесом для забезпечення конкурентної переваги та стійкого розвитку організації чи підприємства, вимагає глибокого розуміння потреб ринку та здатності пристосовуватися до змін у технологіях, створенні нових продуктів і послуг, забезпечує підвищення ефективності та продуктивності роботи, а також до забезпечення стійкого результативного розвитку.

Список використаних джерел:

1. Ковальчук О. Теоретичні аспекти управління інноваційною діяльністю у вищих навчальних закладах. URL: <http://dspace.pnpu.edu.ua/bitstream/123456789/10231/1/Kovalchuk.pdf>
2. Фоміченко І. Сучасні аспекти та методи управління інноваційною діяльністю на вітчизняних підприємствах. URL: <http://evd.luguniv.edu.ua/index.php/evd/article/view/334/334>
3. Боковець В. Особливості управління інноваційною діяльністю сучасними підприємствами. URL : https://economyandsociety.in.ua/journals/18_ukr/39.pdf
4. Рудь Н. Креативність в управлінні інноваційною діяльністю підприємства. URL: http://e-forum.lntu.edu.ua/index.php/ekonomichnyy_forum/article/view/308/296

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТА КОНТРОЛЬ ЗА ЇЇ ДОТРИМАННЯМ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

*Букка А.
Полтава, Україна*

Науковий керівник: *Жалій Тамара Віталіївна* – кандидат історичних, доцент кафедри історії України Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

Дистанційне навчання чи його змішаний формат в умовах воєнного стану накладає свій посутній відбиток на якість освітнього процесу. Однак ми як учасники освітнього процесу повинні дотримуватися етичних принципів та законодавчих норм щодо академічної доброчесності. Етичні принципи, якими

керуються учасники освітнього процесу, сьогодні набувають свого закріплення у нормативно-правових актах, що свідчить про посилену увагу до необхідності встановлення своєрідних «правил гри», які б стали основоположними і для викладачів, науковців, і для здобувачів освіти, майбутніх учителів предметів суспільствознавчої галузі.

У статті простежимо особливості формування культури академічної доброчесності учасників освітнього процесу та контроль за її дотриманням в умовах дистанційного навчання. Такі питання порушуються у працях М. Гриньової щодо саморегуляції діяльності студентів та школярів [2-4], О. Бородкін, Г. Бородкін досліджують моделі цифрової компетенції здобувачів освіти [1], Н. Пивовар розглядає дистанційне навчання як новий вид навчання в сучасних умовах [8].

Відповідно до норм ст. 42. Закону України «Про освіту» передбачається, що «академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень». Норми вищої юридичної сили визначають, що дотриманням академічної доброчесності є: «посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей; дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права; надання достовірної інформації про методики і результати досліджень, джерела використаної інформації та власну педагогічну (науково-педагогічну, творчу) діяльність; контроль за дотриманням академічної доброчесності здобувачами освіти; об'єктивне оцінювання результатів навчання» [7; 11].

У структурі вказаної статті Закону України «Про освіту» й у змінах, включених до Закону України «Про вищу освіту», є такі структурні елементи, як дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти, порушення академічної доброчесності, підстави притягнення до академічної відповідальності. Ці положення повинні бути відображені в локальних правових актах, наприклад, кодексі, положенні. Для прикладу пропоную використувувати досвід університету, в якому відвідую гурток «Юстиція», це – «Кодекс академічної доброчесності Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка», де детальніше висвітлюються питання щодо конкретних санкцій, які можуть бути застосовані до порушників академічної доброчесності [6; 9].

Для закладу освіти є обов'язковим наявність системи дотримання академічної доброчесності, яка передбачає те, що учасники освітнього процесу повинні бути ознайомлені з положеннями і актів вищої юридичної сили. Тому складниками такої системи можуть бути: законодавча база, структурні підрозділи, які впроваджують систему забезпечення академічної доброчесності, інструменти впровадження й контролю за дотриманням академічної доброчесності учасниками освітнього процесу [6]. До інструментів упровадження цього слід віднести: правову культуру, дотримання академічної доброчесності, правопросвітницька, правовиховна діяльність з популяризації

академічної доброчесності, інформаційно-роз'яснювальна робота (індивідуальне й колективне консультування). До інструментів контролю належать: наявність програм для встановлення унікальності текстів та виявлення ймовірних фактів порушення академічної доброчесності (Unichesk), застосування санкцій у разі порушення академічної доброчесності, підписання декларацій принципів академічної доброчесності. Для реалізації зазначеної ключової мети – дотримання академічної доброчесності – варто розробити, на мою думку, університетську систему дотримання академічної доброчесності відповідно до вимог, які сформульовані в Рекомендації для ЗВО щодо розробки й упровадження університетської системи забезпечення академічної доброчесності (рішення НАЗЯВО від 29.10.2019 р.) [6].

Відомо, що досвід інших країн переконує, що в Європі є Європейські комп'ютерні права, сертифікати про що діють майже в усіх європейських країнах. Рамка цифрової компетентності для громадян (DigComp) створена Об'єднанням дослідницьким центром Єврокомісії, остання версія якої передбачає вісім рівнів кваліфікації, стала основою для першого в Україні курсу цифрової грамотності. Варто акцентувати, що для високого рівня стану забезпеченості академічної доброчесності, в кожному закладі освіти потрібно мати обґрунтовану, логічну, доцільну, адаптовану для конкретного університету систему дотримання академічної доброчесності, механізм упровадження й контролю за системою забезпечення академічної доброчесності, систему правоосвітньої та правовиховної роботи для забезпечення академічної доброчесності.

На основі проведеного дослідження ми зробили висновки про те, що процес цифровізація нашої країни має багато позитивних наслідків і в освітній сфері в першу чергу, оскільки наявність високого рівня цифрової грамотності і педагогів, і здобувачів освіти, оптимізує навчальний процес, дозволяє дбати про здоров'язбереження учасників освітнього процесу.

Як здобувачка освіти стверджую, що на основі проведеного дослідження щодо аспекту необхідності дотримання академічної доброчесності, дійсно, в умовах дистанційного навчання постає низка проблем, вирішення яких є необхідним:

– надійна ідентифікація здобувачів освіти під час виконання контрольних завдань (для яких не передбачено використання додаткових джерел інформації);

– формування академічної культури учасників освітнього процесу для уникнення порушень цього важливого принципу освітнього процесу.

Список використаних джерел:

1. Бородкіна І., Бородкін Г. Моделі цифрової компетенції студентів. *Цифрова платформа: інформаційні технології в соціокультурній сфері*. 2018. №1. С. 27-41.
2. Гриньова В. Педагогічна взаємодія суб'єктів педагогічного процесу. *Лекції з педагогіки вищої школи* : навч. посіб. за ред. В. І. Лозової. Х., 2006. С. 363-375.

3. Гриньова М. Саморегуляція навчальної діяльності учня. *Концепції та методичні моделі вивчення змісту освітніх галузей у профільній школі : наук. зап.* Гол. упр. освіти і науки Полт. облдержадміністрації, Полт. обл. ін-т післядипломної пед. освіти імені М.В. Остроградського. Полтава, 2011. Вип. 1. С. 13-16.
4. Гриньова М. Вивчення внутрішніх процесів саморегуляції людини *Теоретико-методологічні засади моделювання навчально-виховних систем у педагогічних закладах освіти* : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., (Київ, 28-29 жовт. 2009 р.). Ін-т інноваційних технологій і змісту освіти, Полтав. держ. пед. ун-т імені В. Г. Короленка, Акад. пед. наук України, Ін-т пед. освіти і освіти дорослих АПН України. Київ, 2009. С. 15-17.
5. Запустили платформу з навчання цифрової грамотності. URL: <https://osvitoria.media/tag/tsyfrova-gramotnist>. (дата звернення: 13.12.2020).
6. Захарченко В. М., Калашнікова С. А., Луговий В. І., Ставицький А. В., Рашкевич Ю. М., Таланова Ж. В. Національний освітній глосарій: вища освіта. 2-е вид. Київ: Плеяди. 2014. 234 с.
7. Конституція України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254/96-Text>. (дата звернення: 15.12.2020).
8. Пивовар Н. Дистанційне навчання як новий вид сучасного навчання. *Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Методика навчання природничих дисциплін у вищій та середній школі» (XX КАРИШИНСЬКІ ЧИТАННЯ)* (м. Полтава, 29-30 травня 2013 р.) / За заг. ред. проф. М.В. Гриньової. Полтава, 2013. С.178–179.
9. Положення про дистанційну форму здобуття повної загальної середньої освіти, затверджене наказом МОН від 08 вересня 2020 №1115. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13#Text> (дата звернення: 12.12.2020).
10. Про вищу освіту: Закон України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18?find=1&text=w1_1. (дата звернення: 15.12.2020).
11. Про освіту: Закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>. (дата звернення: 15.12.2020).
12. Про повну загальну середню освіту: Закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/463-20#Text>. (дата звернення: 10.12.2020).

ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ДЛЯ ДІТЕЙ ЯКІ МАЮТЬ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ ПОРУШЕННЯ

*Булат А.Б.
Кременчук, Україна*

Кожна дитина – особлива, але є діти, про яких говорять «особливі» не для того, щоб підкреслити унікальність здібностей, а задля того, щоб відмітити ті особливі потреби, які відрізняють їх від інших дітей. Незалежно від стану здоров'я, наявності фізичного чи інтелектуального порушення, кожна людина має право на повноцінне життя, освіту, якість якої не відрізняється від якості освіти решти людей. Саме цей принцип є основним в організації інклюзивного навчання дітей з особливими освітніми потребами [1].